

Любен Каравелов

Свободата не ще екзарх

Пролет дойде и пиленце
по Балканът пее;
зеленее се тревица,
слива се белее;
а Мургаш е още черна,
като черна врана;
тя жалостно и печално
гледа към Балкана,
па му казва: „Ох, Балкане,
побратиме верни!
Темнее ми пред очите,
дните ми са черни!
Аз не мога и занаяпред
да търпя неволи
и да гледам как турчинът
детето ми коли;
аз не искам и занаяпред
мирно да робувам –
за свобода, за щастие
само да бълнувам...
Не вярвам аз, че калугер
ще спаси раята –
свободата не ще екзарх,
иска Караджата.“

КРАЙ

„Свобода“, г. II, бр. 38, 4 март 1872.

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4147>]